

Сега, азъ разглеждамъ научно въпроса. Да не мислите сега, че взимамъ това физическото сърце на жената. Не, сърцето на жената взимамъ като идея. Какво нѣщо е жената? Вие, тукъ, ще кажете: ние сме жени. Азъ не отричамъ това, че сте жени. Кой не е жена тогава? Има ли нѣкой, който да не е жена? — И мъжътъ е жена, и жената е жена, и дѣтето е жена, и момичето е жена, и всички животни сж жени. Жена, въ простата форма; значи, туй, което живѣе, което постоянно се видоизмѣня. И тъй бързо се видоизмѣня, има такива тънки движения, че ти не можешъ да разберешъ, не можешъ да уловишъ тия промѣни и казвашъ: не мога да разбера това сърце, много се измѣня. Ами хубаво, какво лошо има, въ това, че едно сърце се измѣня? Ако днесъ наблюдавашъ, едно дърво което е четири прѣста голѣмо, утрѣ го видишъ 20 с. м., на другия день 50 — с. м., послѣ единъ метъръ, и най-послѣ го видишъ голѣмо дърво и кажешъ: не мога да разбера това дърво. Защо? — Защото то израстна. Тамъ е причината, че ние сме дребнавн хора, и всѣко нѣщо, което не можемъ да обгърнемъ, казваме, че не е заради насъ. Законъ въ свѣта е: щастието на човѣка седи само въ постоянното и вѣчно разширение на ума и сърцето. По нѣмане на подходящи думи,